DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE
EPILEPSIA,
QUAM
FAVENTE ARCHIATRO OPT. MAX.
Auctoritate Magnifici D. Rectoris,
JACOBI VALLAN,
M. D. Praxeos, & Inſtitut. Med. Profeſſoris Ordinarii,
NEC NON
Ampliſſimi Senatus Academici Conſenſu, ac Nobiliſſimæ Facultatis MEDICÆ Decreto,
PRO GRADU DOCTORATUS
Summiſque in MEDICINA Honoribus, & Privilegiis ritè, & legitimè conſequendis,
Publicæ diſquiſitioni ſubjicit
JOHANNES OTTO SCHUMACHER, Bremenſ.
Ad diem 29. Februarii, horis locoque ſolitis.

TRAJECTI ad RHENUM,
Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiæ Typographi, cIɔ Iɔc XCII.

Magnificis, Nobiliſſimis Ampliſſimis Prudentiſſimiſque VIRIS

DOMINIS CONSULIBUS SYNDICIS.

AC

SENATORIBUS

Florentiſſimæ & Liberæ Imperialis Reipublicæ
BREMENSIS,

PATRIÆ PATRIBUS
JUSTITIÆ PATRONIS
LIBERTATIS PROPUGNATORIBUS FAUTORIBUS
AC PROMOTORIBUS SUIS

Summopere Colendis & Venerandis

Hanc Diſputationem Inauguralem

Submiſſè

Dicat, Offert, Conſecrat.

JOHANNES OTTO SCHUMACHER.

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,
DE
EPILEPSIA.

I.

LIcet multa ante hac dicta, ſcripta atque diſputata ſint, de Epileſia, attamen Senecæ effatum mihi hîc placet. *Multum egerunt, qui ante nos fuerunt ſed non peregerunt, multum adhuc reſtat operis multumque reſtabit nec ulli nato poſt mille ſecula præcludetur occaſio aliquid adhuc adjiciendi*, idcirco animum meum applicavi ad epilepſiam (quantum Deus mihi gratiam Spiritus ſui ſancti largitus eſt, tantum proviribus meis) examinandam, ſed ut ordine diſputatio decurrat, ab Epilepſiæ onomatologia exordior, & neglectâ Etymologiâ Homonymiam ac Synonimiam ejus paucis principio expedio.

I I.

Ex variis itaque ſignificationibus, quibus in foro Medico vocabulum Epilepſia gaudet, illum noſtræ ſubjicio diſquiſitioni, quo famoſiſſimam illam in vaſionem convulſionem, vel contractionem dictam Epilepſiam denotat.

I I I.

Hac ſub conſideratione vox Epilepſia multiplici ſtipata eſt vocabulorum Synonimorum catervâ; dicitur enim & morbus caducus, quia ægri derepente cadunt: vel Herculeus; quia difficulter curationem admittit; item lunatici; σεληνισμένοι, lues deifica, ſonticus, ſacer, attonitus ſtupor, affectus puerilis, quoniam pueritiæ tempore ſævit & ferè ſemper

conſeneſcat; comitialis quod in comitiis & hominum frequentia maximè ægros corripiat, Germ. vocatur *die Fallende Sucht.* Et hæc de onomatologia ſufficiant, cum Medicus non verbis ſed herbis ſuo ſatis faciat officio.

I V.

Quod ſpectat Pragmatologiam Epilepſiæ, eam definitio; cauſæ, Symptomata, ſigna, ſubjectum; Differentiæ, cura ac Præſervatio ejus abſolvent.

V.

Definitionem ſiſto talem: Epilepſia eſt ſubitanea ægri interram proſtratio cum vehementi partium externarum concuſſione vel internarum contractione ſenſuum externorum & internorum læſione poſt aliquot dies, menſes vel annos revertens diverſas verò eaſque indefinitas hîc tragædias inducit.

V I.

Quo ad differentiam, nunc enim malum eſt hæreditarium, nunc Idiopathicum, nunc ſympathicum, vel fortis vel levis periodica & inordinata. Quatenus cauſa mali nunc in cerebro, nunc in aliis hæret partibus, exempli gratia ventriculo, hepate, utero, liene, vel in aliquibus aliis partibus ſolidis.

V I I.

Primaria ergo Epilepſiæ differentia & quidem meritò deſumitur ab ipſius affectûs vehementiâ majori, vel minori; unde majus quoque vel minus naturali hominis vitæ, ejuſve beatitudini periculum imminet.

V I I I.

☞ Proxima, & hæc quoque magni in medicinâ facienda momenti differentia petitur à loco primario affecto, & foco materiæ Epilepticum inſultum excitantis unde quando in ipſo cerebro aut capite fomes ille contineri creditur Idiopathica dicitur illa Epilepſia. Sin extra caput alibi coacervetur & generetur idem fomes atque inde per intervalla deferatur ad cerebrum, atque paraxiſmum excitet Epilepticum Sympathica & per conſenſum facta vocatur illa Epilepſia.

I X.

Natales præſentis morbi ſunt hujuſmodi, uſus alimentorum viſcidorum tenaciorum parum ſpirituum olei & ſalium volatilium habentium. His ſanguis fit tenax & acris & tunc graves parit obſtructiones, ut in fœminis quibus menſtrua non reſpondent, & ſanguis *ibidem ſtagnans* fit acris & acidus, tunc lege ſanguinis circulationis per arteriam magnam ad cerebrum defertur ejus canales & nervoſas fibras tam confuſe irritat, ut ſpiritus tam ſubitò determinentur, ita ut in loco unius muſculi omnes totius corporis huc vel illuc pellantur & convulſiones excitentur, ut fiant excretiones ſeminis, urinæ, ſtercoris & ſpuma oris, clamores, hûc referuntur craſſæ tenuiſque meningis ſymptomata, humor acris in cerebri cavitatibus, calculi, oſſa, vermes, tumores, terrores.

X.

Dico omnem ſpiritum animalem è cerebro in nervos muſculoſque propelli, nihilque aut admodum parum in levioribus ſcilicet paroxiſmis in cerebro morari: hujus rei ratio eſt, quod objecta externa nullam impreſſionem in cerebro faciant, aut menti ſaltem non deferantur, quod in Epilepſia ſpiritus animales deficiant, eundem verò in nervos inſigni impetu ruere probant inconditi vehementeſque motus.

X I.

Statuo itaque eſſe vel in vel extra cerebrum fermentnm vel particulas quaſdam viſcidas, acidas corroſivas, acres ſcindentes, ſpiritu animali immixtas, quæ tubulos nerveos vellicant irritantque. Hoc dum fit non poſſunt non ſpiritus tubulis cerebri contenti in motum rapi, cumque pari qua è cerebro turbantur alacritate novi ſubſequi nequeant, tubi illi concidunt atque adeo anguſtantur, ut novis in eos ſe inſinuandi omnis aditus illico intercludatur, cæteris interim fulminis inſtar fugam arripientibus.

X I I.

Focus ſeu ſubjectum hujus morbi poteſt eſſe, & non immerito etiam omnis pars ſolida præter dictas §. VI.

X I I I.

Nec ſilentio involvenda Epilepſia infantum tempore dentitionis ex tertiæ & ſeptimæ (juxta opinionem neotericorum) conjugationis nervorum vellicatione & gingivarum inflammatione orta quin & non nunquam à cruditatibus lacte coagulato & acriori aut acidiori reddito & etiam à ſaccharo hoc malum (uti quotidiana Experientia & ratio dictitat) originem duxiſſe conſtat.

X I V.

Epilepſia certo etiam tempore redit, id evenit quod tanto temporis ſpatio opus ſit, antequam ſanguis ad eam acrimoniam acidam corroſivam deduci poſſit, ut iterum ad hanc tragœdiam in corpore humano excitandam ſufficiat.

X V.

Audivi de Marito, qui uxorem ſuam Epilepticam graviſſimis veneris amplexibus, graviſſimo hoc morbo liberaverit, ſed ubi hoc contingit mordicus tenendum tantum ſalis volatilis debere contineri in ſemine mariti, ut ſal acidum acre & corroſivum in uxoris ſanguine oberrans corrigi involvi & domari poſſit.

X V I.

Sunt inter Medicos haud pauci, qui ad effluvia lunæ confugere ſolent imprimis cum Experientia teſte hujus phaſibus auſcultare ſoleant. Etſi verò non diffiteor lunam prodiverſo cum cæteris planetis & ipſa terra aſpectu aliam atque aliam cum diverſis effluviis materiam primi elementi ſpargere in hac inferiora eandemque ſanguinis maſſæ infuſam prodiverſa ſui figura, diverſas tragœdias, calamitates motuſque ſolitos excitare & fermentum aliquod ex tubulis excutiendo hoc malum producere poſſe. Nolim foras ubi domi ſuppetunt hujus variæ, cauſas accerſere.

X V I I.

Sed & accidit nonnunquam ut maximè deplorandum Symptoma conſequatur inſultus Epilepticos, Amentia ſcilicet aut totalis aut partialis, unde plures videamus, qui ex gravi hoc affectu inciderint

inciderint in Fatuitatem & Dementiam in Apoplexiam aut Hemiplegiam atque Maniam; & ferè omnes animi dotes, internis ſenſibus ſe manifeſtantes multum fuerint debilitatæ, ut & de ſenſibus externis: Nam fugatis & abactis in nervos ſpiritibus obſtructiones oriuntur quæ niſi ociſſime novi ſuccedant ſpiritus & obicem hunc removeant aptæ ſunt ſenſus auferre unde quid alıud quàm totius œconomiæ excidium exſpectare licebit.

XVIII.

Admiratu dignum exemplum nuperrime habuimus & quidem in gravida tempore parturiendi, quæ correpta ab Epilepſia & graviſſimis paraxiſmis infeſtata per triduum ferè, adhibitis remediis peperit filium mortuum, tunc ſpontè evanuerunt paroxiſmi, ſed adhuc dementia atque hemiplegia laborat.

XIX.

Puerorum Epilepſia non niſi ab hac gradu differt, dividiturque in internam & externam, in illa viſcera abdominis inprimis meſenterium, ventriculus, & diaphragma convelluntur, in hac externæ quoque partes in calamitatis ſocietatem rapiuntur. Illius cauſa videtur eſſe acidum compedibus ſuis ſolutum continuaque materiæ primi elementi ratione ſubtilius & acutius redditum, ut primarum viarum limites tranſilire, & in ipſo æconomiæ noſtræ meditullio funeſta ſua dramata ludere poſſit.

XX.

Præludia nec non inſtantis Epilepſiæ ſigna Diagnoſtica ſunt ſequentia, caput dolens eſt, grave, ventiginoſum, ſæpe auram frigidam ſentiunt aſcendentem, ab occipite ad capitis verticem vergentem, nonnunquam videntur ſibi aqua calida per omnes artus derepentè perfundi, venter præcordiaque flatibus tument, nunc faciei pallor, nunc rubor præcedit, inordinatus linguæ motus, oblivio, triſtitia, animi in conſtantia, infeſtant ægros inſomniis turbulentis, offenduntur oculis caligentibus tenebræ, aliis è contra ſplendores ſcintillæ, muſcæ & nubeculæ obſervantur. Fortioris Epilepſiæ ſignum Pathognomo-

gnomonicum eſt ſpuma oris, quæ in leviori haud apparet, cùm tanta nervorum vellicatio aut concuſſio non ſit, ut illa exprimi poſſit, cùm illa ut plurimum ſit craſſa admodum viſcida atque glutinoſa; ſenſibus orbatus, ſubito in terram corruit, nunc quædam nunc multæ convelluntur corporis partes, hic manus habet clauſas, ille ingyrum agitatur hic curſitat, ille ſedet, oculos invertunt, pectori maxillam allidunt, dentes non nunquam inter ſe colliduntur clauduntur que, ut extremum ægri incurrant ſuffocationis periculum, quidam vociferantur, aliis ſupervenit dentium ſtridor, ſtertor, Urinæ, fœcum, ſeminis involuntaria excretio, ſatis de Diagnoſticis confero nunc me ad Prognoſtica.

XXI.

De morbi hujus eventu, ſolliciti ægrotantis vota jam explere oportet, omnis itaque Epilepſia eſt periculoſa curatuque difficilis, ſi quæ juſto diutius duraverit creberrimis inſultibus miſeros poſt liminò invadit. Etenim tubuli cerebri adeo laxantur & diſponuntur paroxiſmorum frequentia, ut particularum iſtiuſmodi heterogenearum incurſibus facile pateant, perfoſſo jam aggere remotiſque repagulis. Non nunquam adeo atrociter hæc furia concutit ut irritis etiam optimis remediis repente intereant. Idieopathica plus periculi alit quam Sympathica, Hæreditaria nunquam vel rariſſime curationem admittit. Quo diutius protrahitur paroxyſmus eo deterior indicatur morbus.

XXII.

Ante pubertatem quæ contingit curam adhuc admittit, poſt annum verò vigeſimum quintum fidiſſimus erit ad necem uſque comes, uti etiam Clariſſimus atque Experientiſſimus Medicorum Hippocrates aphoriſmo quadrageſimo quinto ſectione ſecunda inquit *à comitiali morbo juvenes mutatione potiſſimum ætatis & regionum & victuum liberationem accipiunt*, & ſectione quinta aphoriſmo ſeptimo *Epilepſia, quibus ante pubertatem contingit mutationem recipit: quibus poſt vigeſimum verò quintum annum eos ferè comitatur ad mortem uſque*, quamquam exempla non nullorum

annum

annum vigeſimum quintum jam egreſſorum & tamen feliciter curatorum paſſim apud Authores proſtent.

XXIII.

Quo ad indicationes ſanguis tenax viſcidus incidendus & attenuandus, acidus corroſivus acris emendandus, ut ſanguis ſuam debitam perticularum mixtionem diſpoſitionem atque conſiſtentiam recipiat, quo actiones ritè peragi poſſint, nunc ad curam ipſam me accingam.

XXIV.

Alia itaque cura adhibenda erit inparaxyſmo & alia extra paroxyſmum, in paroxyſmo conveniunt volatilia graveolentia naribus admota, ſi os aperiri poſſit, quod arctiſſime claudi ſolet, antepileptica ab Authoribus, (eorum nempe quæ longior uſus approbavit numerum:) locum habent. Proſunt etiam frictiones, clamores & quidem ſui nominis, oris apertio cochleari ligneo ne linguam præmordeant, illinitiones, temporum, carporum, cranii circa ſuturas, præcipuè coronalem.

XXV.

Cura extra paroxyſmum ex-triplici hauritur fonte, nempe ex fonte Chirurgico Pharmaceutico atque Diætetico. Fons Chirurgicus primo ſuppeditat venæ ſectionem, quæ ut à non nullis commendetur, attamen ab aliis culpatur. Secundo cucurbitulas atque veſicatoria quæ locum inveniunt ubi in parte aliqua ſolida digito, pollice & cæteris cauſa mali-hæret. Tertio cauteria & actualia & potentialia atque Trepanum quæ ego hic in tali morbo non magnifacio, quia aliquando famam & exiſtimationem proſtituant. Fons pharmaceuticus ſuggerit omnia alcalia volatilia, fixa ſpirituoſa, ſalia volatilia oleoſa, tereſtria acidum vitioſum abſorbentia blandeque per diaphoreſin particulas heterogeneas exſanguine excludentia, ſunt itaque terrea alcalia, uti cranium humanum non ſua ſed violenta morte perrempti, corallia rubra: Bezoar orient. & occident. Unicornu marinum & foſſile, cornu cervi, ſuccinum, pulvis ſecundinæ humanæ etiam, minera-

lia uti cinabaris nativa & antimonii indeque paratum ſpecificum Cephalicum. Egregiùm hoc medicamentum omnibuſque idcirco practicis commendatiſſimum.

Formulæ ſunt ſequentes

℞. *Pulv. corall. rubr.*
cranij. human.
granor. pæoniæ an. ℥j.

Miſce & fiat pulvis ſuptiliſſimus qui detur in tribus vicibus, mane, meridie, & veſperi, cum aliquo brodio vel aqua appropriata

vel

℞. *Cinab. antimonii* ℈ß.
unic. foſſ.
ſal. volat. cc.
ungul. alc. an. ℈j.
M. D. S. pro ii doſ.

Sequentem pulverem ſummis in cœlum laudibus extollunt.

℞. *Cinab. Antimonii* ℥ß.
unic. foſſ. ℥ij.
C. Cerv.
Viſc. quercin. an. ʒj.
Terr. ſigill.
Cran. human. ppt. an. gr. xv.
Margarit. ppt.
Lap. Smaragd.
cinamom.
croc. an. ℈j.

Miſce & fiat pulvis ſubtiliſſimus cujus doſis ℈ij.

Aliud Antepileqticum Thomas Bartholinus habet.

℞. *Cranij. human. ſem. pæon. an. g.* x. *ſucc. alb. g.* viij.
Aur. hæred. g. ij. *margarit. præpt. corall. an. g.* v.
ſamb. cort. ex ſalic. nati an. gr. x. *caſtorii gr.* iij.
pulv. calend. gr. x.
M. f. pulvis pro una vel 2 doſ. in aqua cinamomi vel florum Tiliæ exhibendus.

Vinum

Vinum medicatum ſequens laudant Medici non infimi ſubſellii

℞. *Herb. Ruthæ, ſalviæ. lavendul. anth. an.* mj. *limat. Chalyb.*℥ij. *macis, cariophillorum, cinamoi. an.*ʒj. *cort. citr.*℥j. *Vin. opt. q. ſ. Miſce fiat vinum medicatum ſumatur inde liberalis hauſtus in prandio & cœna.*

Singulis menſibus bis vel ter pro re-nata ſequentem pulverem mercurialem in uſum voces.

℞. *Merc. dulc. gr.* xv. *cinab. nativ. ſucc. alb. an.* ℈ß. *Arcan. duplicat. gr.* viij. *caſtor. gr.* iij. *ol. ſtill. roriſm. ol. ſt. cochl. an. gt.* ij. *m. D. S. pulviſ. pro* ij. *doſ.*

Horis veſpertinis 15 ſequentium pillularum abſorbeant.

℞. *Therebinth. venet.* ʒj. *Balſ. peruv.* ℈ß. *ſapon. venet.* ʒj. *Caſtor. Camph. an.* ℈j. *laud. op. gr.* iij. *m. f. pill. parvæ dentur ad ſcat. & ſerventur uſui.*

XXVI.

Cæterum prudentiæ eſt omni ope niti ne acidum vitioſum inprimis viis coacervetur, quod ſi ad maſſam ſanguineam delatum in grata huic malo alimenta miniſtaret. Itaque æger quandoque abſorbentibus & aliquando Vomitorio uti poterit v. g. abſorbens ſeq.

℞. *Vitriol. mart.* ℈j.
Ocul. 69. ℈ß.
M. detur in charta. pro una vice

Vel. *Vomitorium ſeq.*

℞. *Tartari Emet. g.* v.
Antimon. diaph.
Sacc. alb. an. ℈ß.

Miſce & f. Pulv. ſubtiliſſ. detur in charta pro una vice aſſumatur in cerevifia calida.

Sudorifera, ut in aliis ſic in hoc morbo præſentaneam opem ferre poſſunt, itaque tale ſudoriferum ſingulis ſeptimanis bis vel ter repeti poteſt in lectulo.

Ut

℞. *Bezoard. mineral.* ℈j.
ſal. volat. Corn. Cerv.

ſucc. an. ℈ß.
camph.
cinabr. nativ.
croc. an. gr. vj.
Theriac. Cœleſt. gr. iij.

M. D. ad uſum, ſuperbibatur largiſſimus potus Thee vel Herb. Betonic. ut eo melius ſudor excutiatur vel ejus loco Decoct. rad. chinæ & ſalſæ,

XXVII.

Nunc ad tertium fontem me accingo nempe ad fontem Diæteticum, ſi ullibi certè hic ratio vivendi multum valet, nam acida, ſalſa, fumo indurata immatura, viſcida, cruda hic non bene olent, ſed facile malum hoc reiterant, etiam animi pathemata, ut triſtitia, ira, terror, timor, nimia vigilia atque Venus valdè nocent. Sed è contra cibus levis multumque ſalis volatilis habens bene convenit, uti &, aer ſerenus & excercitationes corporis & animæ ſed quidem moderatæ. Poſt omnia nunc examinata &explicata (ſecundum meam opinionem) hic ſubſiſto & finem impono itaque ſoli Tri-Uno ſit laus honos & gloria in ſecula ſeculorum pro omnibus ſuis in me allatis beneficiis!

COROLLARIA.

I. *Non dentur cibi, qui certa quadam & peculiari vi Epilepſiam excitare poſſunt.*

II. *Sinapi & cepæ in Epilepſia non ſunt culpandæ.*

III. *Anſeres, cum piſcibus veſcantur & in aqua lociſque paludoſis vivere ament, in hoc morbo ſunt relinquendi.*

IV. *Saccharata Epilepticis nocent.*

V. *A nimio coitu malum hoc provocatur.*

VI. *Hepar Hircinum more noſtro paratum, non occulta vel peculiari, ſed nota & manifeſta vi hoc malum vel parit vel provocat.*

FINIS.